ஞானசம்பந்தம்

மலர் 12] நந்தன௵ தைமீ 10—2—53. [இதழ் 3

வைத்தீசுவரன்கோயில்

அனாதைக் குழந்தைகள் விடுதி திறப்பு விழாவில்:

சென்னை அரசாங்க அறநிலைய அமைச்சர்,

கனம் ஸ்ரீ K. வேங்கடசாமி நாயுடு B.A., B.L., அவர்களுக்கு வரவேற்பு.

ஆசிரியர்: நாகலிங்கத் தம்பிரான்.
உதவி ஆசிரியர் தண்டபாணி தேசிகர்.

தருமபுர ஆதீனம்.

தருமபுர ஆதீன வெளியீடு.

திருக்குறள் - உரைவளம்

காமத்துப்பால்.

ஏனைய பால்களைப் போலவே உரைப்பகுதி, மேற்கோள்பகுதி, ஒப்புமைப்பகுதி, முதுமொழி வெண்பாக்கள், ஆகிய ஐந்து பிரிவுகளில் உரைவளம் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன.

தொகுப்பாசிரியர் திரு. ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களால் 51 தலைப்புகளில் ஓர் அரிய பெரிய நூலாராய்ச்சி எழுதிச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளது.

M. O. மூலம் பணம் அனுப்பிப் பெறவேண்டும்.

கிரௌன் 1×4 சைஸ் பக்கம் 520

காலிகோ கட்டடம் விலை ரூ. 6—0—0

தபால்கூலி வகையரு 1—0—0

கிடைக்குமிடம்:—

மானேஜர்,

தருமபுர ஆதீனம்.

தருமபுரம், மாயூரம் P. O.

தஞ்சாவூர் ஜில்லா.

தருமபுர ஆதீனத்தில்:

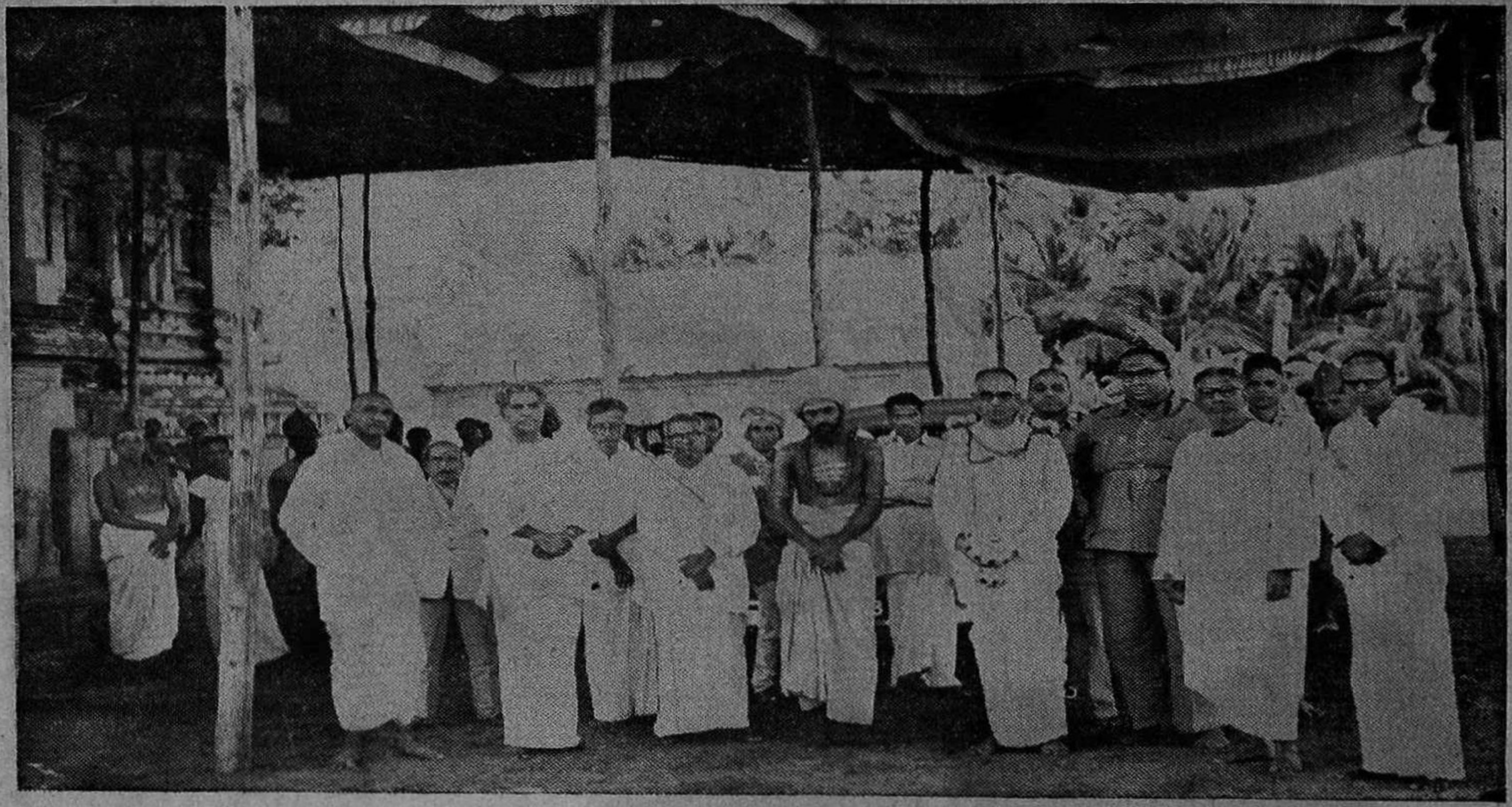

சென்னை அறநிலைய இலாகா அமைச்சர்
கனம் ஸ்ரீ K. வேங்கடசாமிநாயுடு B. A., B. L., அவர்களுக்கு
வரவேற்பு.

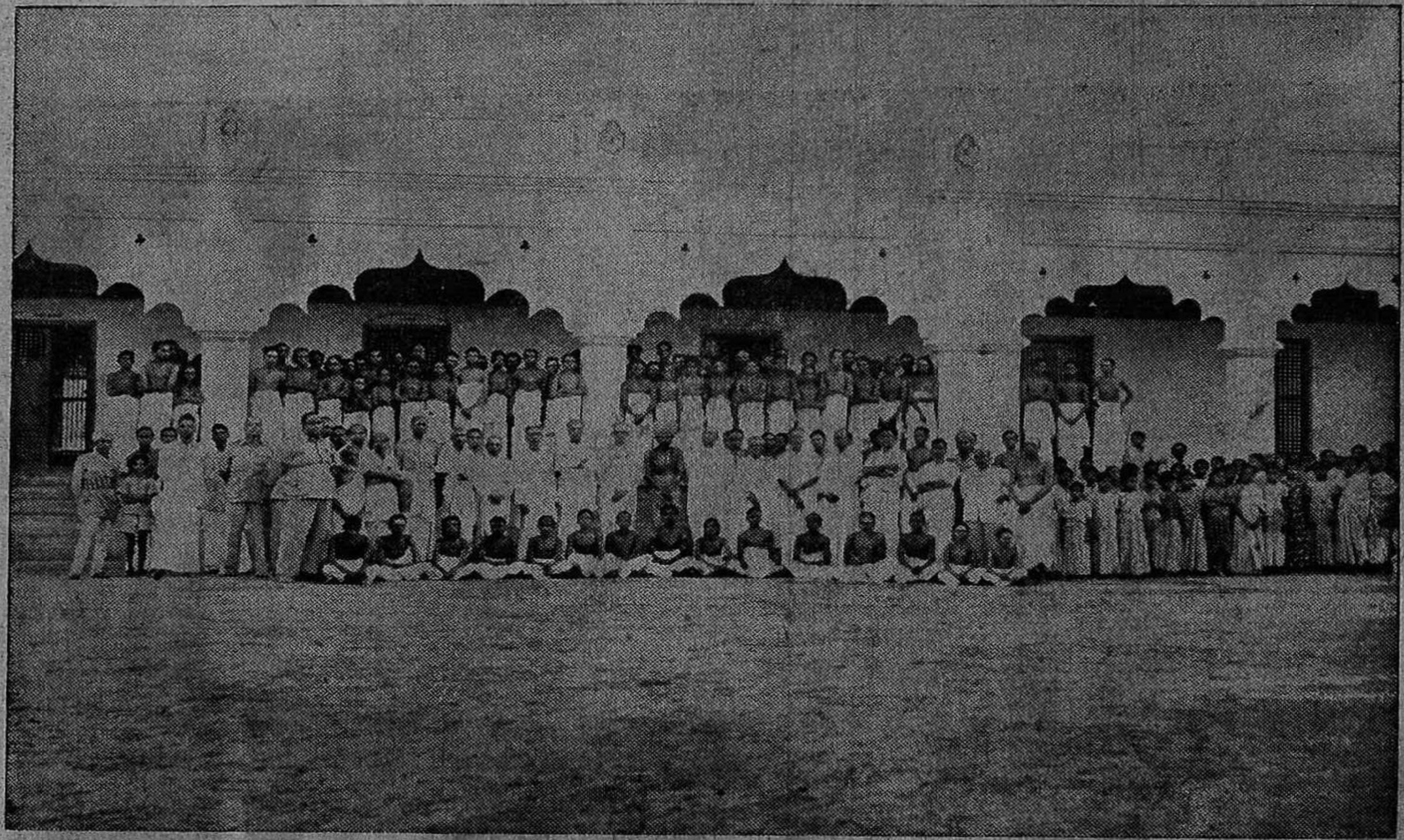

கனம் அமைச்சர் அவர்களுடன்
ஆதீனக் கல்விநிலைய மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும்

உ

குருபாதம்

ஞானசம்பந்தம்

மலர் 12]   நந்தன ஹூ தைமீ 10—2—53.   [இதழ் 3

பொன்றயங் கிலங்கொளிந் நலங்குளிர்ந்த புன்சடை
பின்றயங்க ஆடுவாய் பிஞ்ஞகா பிறப்பிலீ
கொன்றையம் முடியினய் கூடலால வாயிலாய்
நின்றயங்கி யாடலே நினைப்பதே நியமமே. —சம்பந்தர்.

ஏழை இல்லம்.

சமயப் பாதுகாப்பிற்குச் சமயபோதனை சிறந்ததொண்டு, உபதேசம் உயர்ந்ததொண்டு, ஆனாலும் நமது சமய மக்கள் வறுமையால் வாடியும் ஆதரவற்றும் வேற்றுச்சமயத்தவரால் வேற்றுச்சமயத்தை விரும்புகிறார்கள். வேற்றுச்சமயத்தவர்களும் விரும்பி ஏற்கிறார்கள், அந்தநிலையில் சமயப்பாதுகாப்பு உபதேசத்தையும் போதனையையும்விட மிக இன்றியமையாததாகிறது. பரிபாகம் இன்மையால் - சமய உண்மைகளை அறிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் இல்லாமையால் மதம் மாறும் மக்களைக் காட்டிலும் ஏழ்மை இதனைவிட்டு எங்கோ அழைத்துக்கொண்டுபோகுமானல் அது இரங்கத்தக்க செய்தியல்லவா?

அனாதைகளில் உழைத்து ஓய்ந்து, உறவினர்களால் கைவிடப்பட்டவர்கள் ஒருவகையினர்; பிறந்த அன்றே உலகத்தை நம்பி வாழப் பெற்றோர்களால் கைவிடப்பட்டவர்கள் ஒருவகையினர். காப்பாற்றக் கைவளமில்லாமல் கைவிடப்பட்டவர்கள் ஒருவகையார்; வினைத்தெரிந்து காரணத்தோடோ காரணமில்லாமலோ பெற்றோரைவிட்டுப் பிரிந்தவர்கள் ஒருவகையினர். இவர்களில் ஓய்ந்த கிழங்களுக்கும் அங்கவீனர்

களுக்கும், சிறுவர்களுக்குமே பாதுகாப்பு தேவை, அதிலும் ஓய்ந்தவர்கள் ஒழியுங்காலத்தை எதிர்நோக்கி அண்மையி லிருப்பவர்கள்; இளைஞர்கள் பலகாலம் வாழவேண்டிய வர்கள். எந்தப் புற்றில் எந்தப்பாம்பு இருக்கிறதோ என்பது போல - எருக்கம்புதரில் முளைத்த முல்லைப் பூப்போல எத் தனையோ அறிவாளிகள் வருங்கால இந்தியாவிற்கு வழிகாட்டி கள் இன்று அனாதைகளாக இருக்கலாம், அவர்களை அரண் செய்து அறிவுத்துறையில் ஊக்கிவிட்டால் - ஊட்டுகின்ற ஒவ்வொரு பிடிச்சோற்றோடும் ஒவ்வொருவாய்ப் பாலோடும் சமய உண்மைகளைக் கலந்து ஊட்டிவிட்டால் நமது சமய வளர்ச்சி எப்படியெல்லாம் உயரும். இது அல்லவா சமயப் பாதுகாப்பிற்கு இன்றியமையாது செய்யப்படும் வேலை, மாற்று மதங்கள் எப்படியெல்லாம் வேலை செய்கின்றனவோ அப்படியெல்லாம் செய்து, ஆதரவளிக்க வேண்டியதல்லவா உண்மைச்சமயியின் உள்ளமாயிருத்தல் வேண்டும், இவற்றை யெல்லாம் திருவுள்ளத்திலெண்ணியே எங்கள் 25வது ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானம் அவர்கள், தாம் ஆட்சி ஏற்ற அன்றுமுதல் இன்றுவரை அனாதாசிரமம் ஏற்படுத்த ஏற்றன செய்து வந்தார்கள். பருவத்தில் பழுத்தலும், வரவரக் கண்டு ஆராய்தலும் எங்கள் ஆதிபரமாசாரிய சுவாமிகள் உபதேசம், அதன்படி அந்த முயற்சி இப்பொழுது முதிர்ந்து உருவாகியிருக்கிறது. 7—2—53ல் சனிக்கிழமை அன்று வைதீஸ்வரன்கோயிலில் ஸ்ரீ செல்வ முத்துக்குமரசுவாமியின் திருவருளால், ஆசிரமம் திறந்துவைக்கப்பெற்றது. அதனைத் திறந்துவைத்தவர்கள் அறநிலையப்பாதுகாப்பு அமைச்சர் கனம் K. வேங்கடசாமி நாயுடு அவர்கள். இதனை நாங்கள் மனமார வரவேற்கிறோம்.

ஒருகிளையில் ஏறியிருந்து அக்கிளையைப் பிரியாமலே சுற்றிலும் உள்ள பூக்களை எடுத்த சிவகாமியாண்டார்போல எங்கள் குருமகாசந்நிதானம் அவர்களும் சைவசித்தாந்த ஞான பீடத்து எழுந்தருளியிருந்தே காலத்திற்கும் - பொதுமக்கள் கருத்திற்கும் - சமயவளர்ச்சிக்கும் தக்க பணிகளை ஆற்றி வருகின்றார்கள் என்பதனை உலகம் அறிந்து போற்றுகிறது. பழமையிலிருந்தேபுதுமையைத்தழுவிப் புதுமையிலும்பழமை காணும் இவர்கள் பண்பாடு தமிழுலகிற்கு வழிகாட்டியாகும்.

இலக்கியச்சுவை

[ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானம் அவர்களிடத்தில் ஒருநாள் காலை தமிழிலக்கியச்சுவைபற்றிய பேச்சு நிகழ்ந்தது. அப்பொழுது ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகா சந்நிதானம் அவர்கள் அருளிய உரைகள் அனைத்திலும் இலக்கியச்சுவை மிளிர்ந்தது. அடியேனுக்கு அது பெருவிருந்தாயிற்று. அடியேன் அடைந்த இன்பத்தை அனைவரும் அடைதல்வேண்டும் என்ற விருப்பம் தோன்றிற்று. தோன்றவே, அவர்களது திருவுள்ளத்தி னின்றும் வெளிப்பட்டுவந்த இலக்கியத்தின்சுவையை இயன்ற அளவில் 'ஞானசம்பந்தத்தில்' எழுதிவரத் துணிந்தேன். அத் துணிவு தமிழ்ச்சுவையைப் பலர்க்கும் ஊட்டும் ஆதலின் நல்லதே ஆகும். அந்நாளில், ஸ்ரீலஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் அவர்கள் பெரியபுராணம், கம்பராமாயணம் முதலியவற்றிலிருந்து பல சிறந்த செய்யுட்களின் வாயிலாகத் தமிழிலக்கியச் சுவையை வழங்கியருளினார்கள். அவை கட்டுரையாக எழுதப்படு கின்றது.]

"சந்தர்ப்பத்தை அறிந்தால்தான் இன்பம் சிறக்கும். மனுவேந்தன் மகன் வீதிவிடங்கன் இராஜவீதியில் இராஜ குமாரர் – படையோர் முதலியோர் சூழத் தேர் ஊர்ந்து சென்றான். அரசிளங்குமரன் செல்லும் அம்மணிமாடவீதியில் ஒரு பசுக்கன்று துள்ளித்துடித்துங் குதித்தும் வந்தது. அதன் வரவு தனிப்பெருந் தருமம் என்ற தேவதை இரக்கம் அற்று, மனுச்சோழன் சத்திய சிந்தையைச் சோதித்ததுபோல் இருந் தது. அக்கன்றின் வரவு அப்பொழுது எவர்க்கும் தெரியா திருந்த ஒன்றே அதை மெய்ப்பிக்கும்.

வந்த கன்று தேர்ச்சக்கிரத்தில் அகப்பட்டு மாய்ந்தது. அதை அறிந்த பசு (தாய்) அலமந்து ஓடிற்று; வெம்பிற்று; அலறிற்று; சோர்ந்தது; மெய்நடுங்கிற்று; வீழ்ந்தது.

அதுகண்டான் அரசகுமாரன். அபாயம் வந்ததென்று அறிந்தான். சொல் தடுமாறவும் மனம் துயரம் அடையவும்

பெற்று அறிவழிந்தான். செய்வது இன்னதென்று தெரியா நிலையில் தேர்மேல் நின்று கீழ்இறங்கி விழுந்தான். ஒருவாறு தேறி எழுந்தான். பசுவைப்பார்த்துப் பதைத்தான்; கன்றை நோக்கிக் கலங்கினான்; தந்தைக்குத் தன்னால் வந்த பழியை எண்ணினான்; தன் பிறப்பை வெறுத்தான்; தருமசாஸ்திர விதிப்படி பரிகாரம் செய்யப் பிராமணர்களைச் சார்ந்தான். இவன் செய்தி இப்படியிருக்க, தன் கன்று இறந்ததற்கு ஆற்றாத் துயரம் உற்ற பசுவானது பெருமூச்சுவிட்டு, விம்மி, முகத்தில் கண்ணீர்ஒழுக, மனுச்சோழன் அரண்மனைவாயிலில் வந்து, ஆராய்ச்சிமணியைத் தன் கொம்பால் அடித்தது.

அதனால் எழுந்த அம்மணியோசை பழியைப் பரப்பும் பறையொலியோ? பாவத்தை வெளிப்படுத்தும் ஒலியோ? எமதர்மனது கடாவின் கழுத்திற்கட்டிய மணியொலியோ? என்று கருதும்படி மிகுந்து பரவிற்று. அது மனுநீதிமன்னன் செவியிற் புகுந்தது. உடனே சிங்காசனத்தினின்றும் இறங்கி வந்து வாயிலை அடைந்தான். அடையக் கண்ட காவலர் நடுக்கத்தொடும் வணங்கினர். பசுவந்ததும், வந்து வாயில் மணியை அடித்ததும் சொல்லினர்.

அதைக்கேட்ட அரசன் பசுவின் வருத்தத்தை நோக்கினான்; மந்திரிகளை நோக்கினான். அம்மந்திரிகளுள் அந்நிகழ்ச்சியை முழுதும் அறிந்த ஒருவன் அவ்வேந்தனை வணங்கிச் சொன்னான். அதை அறிவிக்கும் பாட்டே இப்பொழுது சேக்கிழார் சுவாமிகளது சொற்றிறனை விளக்க மேற்கொள்ளப்பட்டது.

> ''வளவநின் புதல்வன் ஆங்கோர் மணிநெடுந் தேர்மேல் ஏறி
> அளவில்தேர்த் தானை சூழ அரசுலாந் தெருவிற் போங்கால்
> இளையஆன் கன்று தேர்க்கால் இடைப்புகுந் திறந்த தாகத்
> தளர்வுறும் இத்தாய் வந்து விளைத்ததித் தன்மை என்றான்.''

இது மந்திரியின் வார்த்தையாக, மந்திரியாயிருந்து, அநுபவமுதிர்ந்து, உத்தமச்சோழப் பல்லவராயராய் விளங்கிய நம் சேக்கிழார் திருவாய்மலர்ந்தருளியதாதலின், இதிலுள்ள

எல்லாச் சொற்களும் கருத்துநுட்பம் விளக்கிநிற்கின்றன. மன்னவன், தன் மகன் வீதிவிடங்கன் தேரூர்ந்தபோது, பசுக் கன்று மாய்ந்ததால் வந்த பாவத்தால், தன் வளமெல்லாம் ஒழியுமோ என்று எண்ணியிருக்கலாம். அவ்வெண்ணம் போக்க, 'வளவ' என்று சோழர்க்குரிய என்றும் குன்ரு வளங்களைச் சுட்டி அழைத்தான் அமைச்சன்.

'அநபாயன் வழிமுதல்வன்' ஆதலின் பிற்காலத்திலும், 'மன்னுயிர் புரந்து வையம் பொதுக்கடிந்து அறத்தின் நீடும் என்னெறி' என்று வேந்தன்வாக்கால் கூறியதால் அவன்காலத் திலும் அவனது நாடாட்சியின் சிறப்பு ஒருசிறிதும் குறையா வுண்மையை ஞானதிருஷ்டியாலும், அநுபவத்தாலும் உணர்ந்த மந்திரியாகலின், உனக்குத் தீங்கு தரும் மகன் பிறவான் என்று குறிக்கவேண்டி 'நின்புதல்வன்' என்ருன். நின்புதல்வனுல் உனக்கு மேன்மையே உண்டாகும். கீழ்மை என்றும் ஏற்படாது என்று தோற்றும் ஆற்றல் அத்தொடரில் அமைந்திருக்கின்றது.

பசுக்கன்று மாய்ந்த இடம், அம்மாய்விற்கு உரியதன்று என்று பொதுவாகக் குறிக்கவேண்டி, பிரசித்தமானதென்று அறிவிக்கும் உலகறி சுட்டுச்சொல்லாகிய 'ஆங்கு' என்றதால் சுட்டினுன். மன்னவகுமாரன் ஏறிச்சென்ற தேரோடு பல தேர்கள் உடன்சென்றன. அவற்றுள் ஒன்று இது. பல தேரிலும் அகப்படாதுவந்தது கன்று. அதிலும் ஓசையிடாது ஓடியதுமில்லை. மணியோசை பெரிதொலிக்கச்சென்றது தேர். எல்லாவற்றிலும் நெடியதேராதலின் அதன்சுமையே கன்றின் சாவிற்கு ஏதுவாயிற்று. தேரும் நெடியது. கன்றும் குறியது. தேரின் நெடுமை கீழ்வருங் கன்றைக் காண இடந்தாராது. இளங்கன்று முதுதேர்க்காலில் அகப்பட்டால் சாவாது புறப் படுமோ? என்ற கருத்தைத் தோற்ற "ஓர்மணி நெடுந்தேர்மேல் ஏறி அளவில் தேர்த்தானை சூழப் போங்கால்" என்ருன்.

அப்பசுக்கன்று, நின்புதல்வன் தேரில் அகப்படாது தப்பி னுலும், 'அளவில்லாத தேர்த்தானை சூழ'ப் போயின இடத்தில் அது சாவாமலிருக்கமுடியாது. அதனுல் அதற்கு

மரணகாலம் வந்துதான் மாய்ந்ததென்று நன்ருகத் தோன்றும் என்ற கருத்தால், அளவில் தேர்த்தாளை சூழப் போன வுண்மையைக் குறித்தான்.

தேர்கள் சூழப் போகுந்தேர் வேகமாக ஓட வழியில்லை. மெதுவாகத்தான் செல்லும். வேகமாக ஓடாமற் செல்லுந் தேர்கள் மக்களும் மாக்களும் சஞ்சரிக்கும் தெருக்களிற் போக வில்லை. அரசர் உலாவுந் தெருவில்தான் சென்றன. இராஜ வீதியில் இராஜகுமாரன் தங்குதடை ஏற்படாமல் போவதில் தடையிருக்க நியாயமில்லை. அங்கும் ஒரு தடை ஏற்படு மாளுல் அது திருவருட்சம்மதம் ஆகுமேயன்றி ஜீவச் செயலால் ஏற்பட்டதன்று. அதனுல் அங்குநடந்த குற்றத்திற்கு நம் இளவரசர் பொறுப்பாளியாகமாட்டார் என்று குறிக்க, 'அரசுலாந் தெரு' என்ருன் அறிவுடைய அமைச்சன்.

பசுக்கன்று வருங்கால் தேர் செல்லவில்லை. அதன்வரவு தெரிந்து தேரைச் செலுத்தவில்லை. தெருவில் அக்கன்று வருமென்று எண்ணவோ எவர்க்கும் முன் அநுபவமில்லை. வந்தபின்னும் பார்க்கவும் அதன் தலைவிதி இடங்கொடுக்க வில்லை. தேர் தன்பாட்டிற்கு இராஜவீதியில் செல்லும்போது தற்செயலாகக்கன்றேவந்து அத்தேர்க்காலில்மாட்டிக்கொண்டு மாய்ந்தது. அதற்கு அக்கன்றின் கர்மமே காரணம் அன்றி, இளங்கோ எவ்வாறு காரணராவார் என்று உணர்த்த, 'போங்கால்' என்று, 'போதல்' என்னும் வினை தேர்க்கும் 'உயிர்போகும் காலம்'. என்னும் பொருள் கன்றுக்கும் பொருந்தும்படி கூறிய திறமை மந்திரிக்கே சிறப்பாய் உரியது.

1. புதல்வன் தேர்மேல் ஏறிப் போங்கால் என்றும்.

2. புதல்வன் செலுத்துங்கால் என்ணுததால் தேர் போங்கால் என்றும்.

3. கன்றுக்கு உயிர்போங்காலம் என்றும் மூன்றும் அடங்கியிருக்கின்றன.

தேர்ச்சக்கிரத்தில் அகப்பட்டு இறந்தது மிகச் சிறிய கன்று. பெரிய பசு அவ்வாறு இறத்தல் இயலாது. கன்று துள்ளியோடும் இயல்புடையது. கால்கள் ஒடியுமோ? வேறு காயம் முதலியவற்றால் துன்பம் உண்டாகுமோ? உயிர்போய் விடுமோ? என்ற பயமில்லாதது, 'இளங் கன்று பயம் அறியாது' என்ற பழமொழி என்றும் பொய்யாது. பயம் சிறிதும் இல்லாததால் அக்கன்று தேர் செல்லும்போது துள்ளிவந்து இறந்தது. அதனால் தேரேறிச் சென்றவர் குற்றவாளியாக நியாயமில்லை என்று தோன்றும்படி, 'இளைய ஆன்கன்று' என்றான் முதிய அமைச்சன். எருமைக்கன்று முதலியவை பசுக்கன்று துள்ளும் அளவு துள்ளமாட்டா என்பதை அறிவிக்க, 'ஆன் கன்று' என்றான்.

கன்று துள்ளியோடினாலும் ஓடுங்கன்றின்மேல் தேர் ஓடவில்லை. தேர் செல்லும் இடத்தில் கன்று துள்ளிவந்தது, அத்தேர்க்காலினிடை அகப்பட்டு இறந்தது. அது அத்தேர்ச் சக்கிரத்தினிடையில் புகுந்ததே அன்றி, அதன் உடம்பின் மேல் தேர்ச்சக்கிரம்படச் செல்லவில்லை என்று மிக்க சொற் சாதுரியம் புலப்பட, 'தேர்க் காலிடைப் புகுந்து இறந்தது' என்றான்.

இவ்வுண்மையைப் பசுவும் அறிந்திருக்கின்றது. அத் தாய்க்கும் தன்கன்று பிறரால் கொல்லப்படவில்லை என்று தெரியும். தெரிந்தும் பாசத்தால் தளர்கின்றது. பிறர் கொன்றதாகத் தளரவில்லை என்று உணர்த்த விரும்பிய மந்திரி அல்லாத வேறு எவரும் இங்கு இவ்வாறு சாமர்த்திய மாகப் பேசிவிடமுடியாது. எவ்வாறு? 'புகுந்து இறந்ததாக' என்பதில் 'ஆக' என்ற சொல்லை அமைத்தவாறு, புகுத்து மாய்த்ததாக என்றாலும், புகுந்து இறந்ததாக்க என்று பிறவினையாக்கினாலும் முன் விளங்கிய சாமர்த்தியம் எல்லாம் பயனற்றுப்போய்விடும்.

கன்றிறந்தால் தாய் தளர்ச்சி அடைதல் சகஜம் என்றும் அது எதிர்காலத்தில் இவ்வாறு நேராதிருக்கவேண்டி, ஒரு

முற்காப்புண்டாகவும், இதனினும் மிக்க விழிப்புடன் நம் ஆட்சி நடைபெறவும் திருவருள் இப் பசுவை இங்குக் கொண்டுவந்து இம்மணியை அடிப்பித்து, இத்தன்மையை விளைவித்தது என்றும் கூறி முடிக்கும்போது தனது பெருந் திறமையால், அரசனது முடிவிலாச் சினத்திற்கு முற்றுப் புள்ளி யிட்டவகையில், 'இத்தாய் வந்து இத்தன்மை விளைத்தது' என்றான். 'தாய்விளைத்த தன்மையே உங்கட்கு உண்டான கலக்கம். உண்மையில் நீங்கள் கலங்கும்படி யாதும் நடக்கவில்லை. தேர்க்காலிடைப் புகுந்த கன்று இறப்பது சகஜம்' என்று இலேசாக முடித்த மந்திரியின் மதியின் வன்மையே வன்மை! மந்திரிக்கழகு வரும் பொருள் உரைத்தல் ஒன்றுதானே? வந்தபொருளைச் சுந்தரமாச் சொல்லுவதும் அழகே.

இங்கு உணர்த்திய எல்லாவற்றையும் மந்திரியின் மதி வலிமையால் என்றே கொண்டுவிட்டால், இத்தெய்விக சரித் திரத்தின் பயனைப்பெற வழியில்லை. சேக்கிழார் திருவருட் செல்வர். அவர் கேவலம் ஒரு மந்திரியின் மதிவலிமையை மட்டும் மதிக்கமாட்டார். மனுச்சோழனைத் தருமதேவதையும் திருவாரூர்ப்பெருமான் திருவருளும் ஒருங்கே சோதித்த தெய்விகமே இது. 'தருமந் தன்வழிச் செல்கை கடன்' என்றது பொய்யாகாமையும், 'முன்னவனே முன்நின்றால் முடியாத பொருள்உளதோ' என்றது முழுவுண்மையாதலும் விளங்கும் நெறியில் திருவருளே சேக்கிழார் திருவாக்கில் இவ்வாறு நின்று உதவிற்று என்றுதான் நல்லோர் உணர்வர்.

முத்து. சு. மா. (தொடரும்)

பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை

கடவுளைக்கண்டது எங்கு ?

புலவர், திரு. முத்து. சு. மாணிக்கவாசக முதலியார்
தமிழ்ப்பேராசிரியர், பல்கலைக் கல்லூரி, தருமபுரம்.

சென்ற திங்களின்வந்த ஞானசம்பந்தம் கடவுளைக்கண்ட உண்மையைத் திருமுறையிலிருந்து விளக்கிய கட்டுரையை ஏற்றுலவிற்று. அத்திருமுறை யாசிரியர் கடவுளைக் கண்ட இடத்தை இதில் காணலாம்.

சைவநெறியே, 'சேறைச் செந்நெறி' 'தேவதேவன் திருநெறி' 'முன்னெறி' 'சேமநெறி' 'அருணெறி' முதலிய தொடரால் உண்மை அருள் நூல்கள் உணர்த்துகின்றன.

இவ்வுயர் நெறியிற்சென்று கடவுளைக்கண்டு, காண விரும்புவார்க்குக் கருணைப் பெருக்கால் உணர்த்திய ஆசாரியர் பலரையும் முற்காலத்தார்போல இக்காலத்தார் போற்றியும் பயனடைந்தும் உய்திபெற்றிலர். மக்கள் கோயில் வழிபாடு முதலிய சமயச்சார்பான நிகழ்ச்சிகளில் மெய்ம்மையைத் தோற்றி நிற்கின்றாரல்லர். போலிவழிபாடும் போலியொழுக்கமும் ஆக இருப்பது அறிஞரை வருத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

எங்கள் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குரு மகா சந்நிதானம் அவர்கள் அருளாணைப்படி, உண்மையை நூல்களாலும் இதுபோன்ற வெளியீடுகளாலும் உணர்த்திவரின், சிலரேனும் உணர்ந்து நலம் உறுதல் கூடும் என்று இயன்ற அளவு புலப்பட வெளிப்படுத்துகின்றேன். அவரவர் நல்வினைக்கேற்ற அளவு விளங்கும்.

> "புண்ணியம் மேல் நோக்குவிக்கும்
> பாவம் கீழ்நூக்கும்" (தள்ளும்)

என்பது சிவாகம வாய்மையுரை.

கடவுளை மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தங்களிற்கண்டு வழிபடுதல் இன்றியமையாததேயாகும். ஆயினும், அவற்றின் பயனாகிய உண்மையைக் காண்பதும் காணமுயல்வதும் அதனினும் இன்றியமையாதன. திருமுறை யாசிரியர் எதையும் அரை குறையாகச் செய்யும் பெற்றியரல்லர், நிறைவுற்றதாகவே அவர் செயல் இருந்தது. நமக்கும் அதையே வற்புறுத்தி னார்கள். மனம் வாக்குக் காயம் மூன்றாலும் கடவுளை வழிபடல்வேண்டும். மனத்தின் நினைப்பும் வாக்கின் பாட்டும் காயத்தின் வணக்கமும் பூரணமாக இருத்தல்வேண்டும். இவ்வுண்மையை மேற்கொள்ளாதவர் வழிபாட்டின் முழுப் பயனை அடைவது அரிது.

சித்தமாரத் திருவடியே நினைந்து உள்கி எழுவார் உள்ளம் ஏயவன்' என்றார் நெஞ்சத்தின் நினைவை, இதனால் நினைக்கும் வினையை அரைகுறையாச் செய்யாமல் ஆர - நிறையச்செய்தல் வேண்டுமென்றதறிக.

'**வாய்ஆரத்** தன்அடியே பாடுந்தொண்டர் இனத்தகத் தான் ' என்றதிலும் ' **நாவார** நம்பனையே பாடப்பெற்றோம்' என்றதிலும் வாக்கின் செயலின் முழுமை - நிறைவு உணர்த் தப்பட்டது.

'**தலையாரக்** கும்பிட்டுக் கூத்தும் ஆடிச் சங்கரா சயபோற்றி போற்றியென்றும்... அலறாநில்' என்று காயத்தின் பூரண நமஸ்கார கிருத்தியம் வற்புறுத்தப்பட்டது.

திருவிசைப்பாவில், 'அன்றுமுதல் இன்றுவரை **கையாரத்** தொழுது அருவி **கண்ணாரச்** சொரிந்தாலும் செய்யாயோ அருள் கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே ' என்று உருகிப் பாடி யருளினார்.

கடவுளைக்காண விரும்புவோர்க்கு இத்தகைய திரிகரண பூரணயாகம் அத்தியாவசியமானது. அவர்க்கே கடவுள் இருக்குமிடம் எளிதில் விளங்கும். 'நாடோறும் நவின்று ஏத்தாய் நன்மை ஆமே' என்றார் நம் அப்பர், எல்லாப்

பிறப்பும் பிறந்திளைத்த மாணிக்க வாசகர் 'பரம்பரனைப் பணியாதே எத்தனையோ காலம் எல்லாம் பாழுக்கிறைத்தேன்' என்று வருந்தினர். 'அழகாய கழலான் அடிநாளும் கழலாதே விடல் இன்றித் தொழலார் அவர்நாளும் துயரின்றித் தொழுவாரே' என்றருளினர் திருஞான சம்பந்தர். 'நாயேன் பலநாளும் நினைப்பின்றி மனத்து உன்னைப், பேயாய்த் திரிந்து எய்த்தேன், பெறலாகா அருள் பெற்றேன்' என்றருளிய சுந்தரப் பெருமாளும், 'நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீமையும் இல்லை என்போர்க்கு இனன் ஆகிலியர் என்ற புலவரும், "உலகத்தார் உண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்தலகையா வைக்கப்படும்" என்ற திருவள்ளுவரும் வெளிப்படையாயும் குறிப்பாயும் கடவுளை வணங்காதவரையும் மறுப்பவரையும் வானில் உலவும் ஆற்றலின்றித் தரையில் திரியும் பேய்கள் என்று தெரிவித்த உண்மை அறிஞர்க்கு விளங்கும்.

கடவுளை வெளியே தேடிப் பொழுதுபோக்க நம்மைத் தூண்டவில்லை. உள்ளேயே தேடிக்காண வற்புறுத்தி யுள்ளனர்.

திருஞானசம்பந்தர் 'ஈசனை எம்பிரானை விரும்பி வழி பட்டால் **ஆவியுள்** நீங்கலான்' (திருக்கலிக்காமூர் ௬) என்றும் 'பாவிகள் சொல்லைப் பயின்று அறியாப் பழந் தொண்டர் உள்ளுருக **ஆவியுள்** நின்று அருள்செய்யவல்ல அழகர் இடம்... வலம்புர நன்னகரே' (10) என்றும் கடவுள் நீங்காது நிற்கும் இடத்தைக் காட்டியருளினர். மாபரன் தாபரம் சங்கமங்கள் என்றிரண்டுருவின் நின்றும் பூசை கொள்ளும் இடத்தையும் உடன் கூறியருளிய உண்மையை மறத்தல் கூடாது.

திருநாவுக்கரசர் 'பக்தர்கள் சித்தத்துட்புக்குத் தேடிக் கண்டுகொண்டேன்' என்று திருவாரூரிற் குறித்த பொருத்தத் தினை 'அடியாருடன் நாம் இருப்பது' என்ற தியாகராச னன்றி அறிவார் எவர்? 'பத்தர்கள் சித்தத்துள்புக்குத் தேடிக் கண்டுகொண்டேன்' என்றுலும் படர்க்கையிற்கண்ட அதே காட்சியைத் தன்மையிலுங்கண்ட உண்மையைச்

சொல்லாது விட்டாரோ! 'ஒருவரும் ஈங்கு அறியாவண்ணம் என் உள்ளத்துள்ளே ஒளித்துவைத்த சிறையானைத் திருநாகேச்சுரத்துளானைத்' தேடிக் கண்டுகொண்டேன் - திருமாலொடு **நான்முகனும்** தேடித் தேடொணாத் தேவனை **என்னுள்ளே தேடிக் கண்டுகொண்டேன்** என்ற திருவங்கமாலை முடிவில், முடிவை, மொழிவேந்தர் மொழிந்தருளினார். பின்னும், உள்ளத் திருக்குறுந்தொகையைக் கற்றல் நன்று.

'என்னுளே உயிர்ப்பாய்ப் புறம் போந்துபுக்கு
என்னுள்ளே நிற்கும் இன்னம்பர் ஈசனே'

"ஊனில் ஆவி உயிர்க்கும் பொழுதெலாம்
நானிலாவி யிருப்பன் என்நாதனை"

என்ற வாய்மையை வாகீசரை வணங்கினாலன்றி அறிதல் அரிது, அரிது, அரிது, ஊனினுள் உயிரைவாட்டி உணர்வினார்க்கு எளியர், ஞானத்தார் பத்தர் நெஞ்சுள் தேனும் இன்னமுதும் ஆனார்.

வெள்ளெருக் கரவம் விரவுஞ் சடைப்
புள்ளிருக்கு வேளூர் அரன் பொற்கழல்
உள்ளிருக்கும் உணர்ச்சியில் லாதவர்
நள்ளிருப்பர் நரகக் குழியிலே'

என்றது குறுந்தொகையாயினும் வீடு வேண்டுவார்க்கு நெடுந்தொகையன்றோ? 'ஆன்மாவி னிடமதாகி உசிர்ப்பெனும் உணர்வுமுள்ளார்' என்ற ஒன்றே கடவுளைக் காட்டுமே! **சுந்தரமூர்த்திநாயனார்,** காணப் பேணுமவர்க்கு எளியானைக் 'கோலக்காவினிற் கண்டுகொண்டேன்' என்றாலும், **'மனத்து உன்னை வைத்தாய்'** 'எத்தான் மறவாதே நினைக்கின்றேன்' என முதலிற் பாடியருளியது நம் உள்ளத்தில் நிலைத்துளதே! 'போய் அகலாமைத் தன் பொன்னடிக்கு என்னைப் பொருந்த வைத்த வேயவனார்' 'அறிவே நின்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே' 'அறிவே உன்னை அல்லால் அறிந்து ஏத்த மாட்டேனே' 'கடியேன் காதன்மையாற் கழற்போதறியாத

என்னுள் குடியாக் கோயில்கொண் டொளிர்வார்சடை எங்குழகா'' பொய்யாது என் உயிருட்புகுந்தாய் இன்னம் போந்தறியாய்' 'நாற்றுனத்தொருவனை **நாறுயபரனை**' 'ஓர்ந் தனன் ஓர்ந்தனன் உள்ளத்துள்ளே நின்ற ஒண்பொருள்' 'வன்கைபிடித்து மகிழ்ந்துளே ஆடுவன் ஆடுவன்' **'கருத்து ஆர** உற்றுளனும் ஒருவனை' 'உள்ளத்துப் பொருள்பற்றினன்' **மாணிக்கவாசகர்** 'நிச்சம் எனநெஞ்சில் மன்னியா னுகி நின்றுன்' 'உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும் உடையாள் நடுவுள்நீ இருத்தி **அடியேன் நடுவுள் இருவீரும் இருப்பது**' என்றருளிய மெய்யநுபவத்தை அன்பிருந்து அறிந்து அநுப வித்து இன்புற விரும்பினுல் இன்றும் பெறலாம்.

'இன்பில் இனிதென்றல் இன்றுண்டேல் இன்றுண்டாம்
அன்பின் நிலேயே அது'

என்பது திருவருட் பயன். இதனை எவரும் என்றும் மறத்தல் கூடாது. வீடுபெற விரையத் தூண்டுவது இது. இக்கட்டுரை யைப் பலமுறை படித்தல் மிக்கபயன்தரும்.

இரவு பகலில்லா இன்ப வெளியூடே
விரவி விரவி நின்றுந் தீபற
விரைய விரைய நின்றுந் தீபற.

தருமைக் **குருஞான சம்பந்தர்** அத்திருமுறையாசிரியர் நெறி வழி வந்தவராதலின், அவர் கடவுளைக்கண்ட இடத்தை எத்துணை எளிதாய சொல்லால் இனிதுறக் கூறியருளினுர் பார்மின்!

'ஈசன் அடியில் இருக்கையிலே எங்கெங்கும்
ஈசனடி தேடி இளைத்தேனே - பேசரிய
பொற்பதத்தன் செங்கமலப் பொற்பாதன் தன்னுடைய
நற்பதத்தைக் காணுமுன் நான்.'

(தொடரும்)

அஷ்டாதசபுஜ

ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி துர்க்காதேவி

வைபவம்

"பயிரவி பஞ்சமி பாசாங் குசைபஞ்ச பாணிவஞ்சர்
உயிரவி யுண்ணும் உயர்சண்டி காளி யொளிருங்கலா
வயிரவி மண்டலி மாலினி சூலி வராகி என்றே
செயிரவி நான்மறை சேர்திரு நாமங்கள் செப்புவரே."

'சத்தியாய்ச் சிவமாகி', 'ஸர்வம் சக்திமயம் ஜகத்' என்பன எல்லார் உள்ளத்தும் உள்ளூன்றத்தக்க ஒரு பெரும் வித்து. சக்தி சிவத்தோடு இரண்டற்றதாய் அங்கியில் சூடுபோல — பூவில் மணம் போலப் பொருந்தியிருப்பது. சக்தியைவிட்டுச் சக்தனும், சக்தனைவிட்டுச் சக்தியும் பிரிவதும் இல்லை; பிரித்து வணங்கப்பெறுவதும் இல்லை. 'சக்திதன் வடிவு ஏது என்னில் தடையிலா ஞானமாகும்' ஆதலால் சிவஞானமே சக்தி; ஆகவே சிற்சக்தி என வழங்குவர். சிற்சக்தி, ஆன்ம பரிபாக பேதங்களுக்கும் அவசரபேதங்களுக்கும் ஏற்பப் பல வேறுவடிவந்தாங்கி அருள்செய்கின்றார். எங்கும் பரவியுள்ள மின்சாரத்தை விளக்காகிய அறிதற் சக்தியாக — மின்னடுப்பும் யந்திரங்களுமாகிய செயலாற்றும் சக்தியாகக் காண்கிறோம் அல்லவா? அதுபோல் சிற்சக்தி, வித்தையாகிற சரஸ்வதியாக — பொருளாகிற லக்ஷ்மியாக — வெற்றியாகிற துர்க்கையாகக் காட்சி வழங்குகிறார்.

இறைவன் உலகமெல்லாம் புனருற்பவமாக வேண்டும் என்ற திருவுள்ளத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கும்போது அவர் சக்தி வித்யாசக்தியாகிறது. உலகத்தைக்காக்கும் திருவுள்ளத்தோடு இறைவன் வீற்றிருக்க அவர் சக்தி லக்ஷ்மியாகின்றது.

அழிக்கும் திருவுள்ளத்தோடு இருக்க அவர் சக்தி துர்க்கையாகின்றது. 'எத்திறம் நின்ருன் ஈசன் அத்திறம் அவளும் நிற்பள்' அத்தகைய லக்ஷ்மியே வெற்றியோடும் பொருளோடும் விளங்கும்போது **லக்ஷ்மி துர்க்கை** என அழைக்கப்படுகிருர். மார்க்கண்டேய புராணம் தேவி மகாத்மியத்தில் தேவியைப் பற்றி பிரம விஷ்ணு ருத்திர ஸ்வரூபையாகக் கூறப்படுகிறது. இதில் ருத்திர துர்க்கைக்குப் பத்துத் திருக்கரங்களும், லக்ஷ்மி துர்க்கைக்குப் பதினெட்டுத் திருக்கரங்களும், ஸரஸ்வதி துர்க்கைக்கு எட்டுத்திருக்கரங்களும் உள்ளனவாக அறிவிக்கப் படுகிறது.

லக்ஷ்மி துர்க்கைக்குப் பதினெட்டுக் கைகளிலும் பதினெட்டு ஆயுதங்களும் குறிக்கப்படுகின்றன. அவற்றை வலதுகை கீழ்ப்புறமிருந்து வரிசையாக இடதுகை கீழ்ப்புறம் வரையில் எண்ணிப் பார்க்க. அவை முறையே அக்ஷமாலே, கமலம், பாணம், கத்தி, வச்சிரம், கதை, சக்ரம், திரிசூலம், பரசு, சங்கம், மணி, பாசம், சக்தி, தண்டம், கேடயம், வில், பானபாத்திரம், கமண்டலம் என்பனவாம். காமக்குரோதாதி சத்துரு நிக்ரகத்திற்கு ஏற்றபாணம் முதலிய பன்னிரண்டு ஆயுதங்களும், ஜெயத்தை அறிவிக்கும் கருவிகளாகிய பிரணவ நாதஸ்வரூபத்தைக் காட்டும் சங்கம் மணி என்பனவும், அம்மையினுடைய தவத் திருக்கோலத்தை – சாந்தஸ்வரூபத்தைக் காட்டும் அக்ஷமாலே கமண்டலம் முதலியனவும், தியானிக்கும் சித்தம் இதுபோல் மலர்ந்திருக்கும் எனக்காட்டும் கமலம் முதலியனவும் அம்மை தாங்கியிருப்பது அறிந்து இன்புறத் தக்கதாம். மேலும், எருமைத் தலையின்மேல் நிற்பது அநாதியான ஆணவமலத்தின் வலிமையடக்கியிருப்பதையும், தாமரையின்மேல் நிற்பது அனவரததியானம் செய்யும் அன்பர்களின் சகஸ்ராரத்தில் வீற்றிருப்பதையும் உணர்த்தும். அம்மை வெற்றிமகள் என்பது அஞ்ஞானத்தை வென்று ஞானம் விளங்குவதைக் காட்டுவதாம்.

நவாக்ஷரி மந்திர தியானத்தில், அம்மை 18 சாதனங்களையும் தாங்கிய 18 திருக்கரங்களோடு செம்பவளத்திருமேனி

யளாய் தாமரையாசனத்தில் வீற்றிருக்கிருள் என்று கூறப்படுகின்றது. சுரதன் என்னும் அரசன் கோலாவித்வம்சியான சத்துருவினிடமிருந்து தனது ராஜ்யத்தை மீட்டதும், எல்லாச் செல்வங்களோடும் அரசியல் செலுத்தியதும் இத்தேவி உபாசனையினுலேதான் என்பது வரலாறு. ஆதலால் இந்த லக்ஷ்மி துர்க்கையை நவாக்ஷரி மந்திரத்துடன் உபாசிப்பவர்கள் அஷ்டலக்ஷ்மி கடாக்ஷத்தை அடைகிருர்கள்; எல்லாச் சித்திகளையும் பெறுகிருர்கள்; உலகத்திற்கெல்லாம் தலைவராக ஆகிருர்கள் எனபது தேவிமாகாத்மியம்.

'யாரும் அறிவர் அகரம் சிவனென்று' என்பது திருமந்திரமாதலின் அகரம் சிவம்; ககரம் சக்தி. ககாரரூபியான சிற்சக்தியே பஞ்சகிருத்தியங்களைச்செய்கிருர். இறைவன் சக்தியைப் பிரிந்து யோகிருப்ப, தேவர்களும் அசுரர்களும் சராசரங்கள் யாவும் இணைவிழைச்சு இயற்கை கூடாது இருந்தன என்று கந்தபுராணம் சொல்கிறது. ஆகவே 'சிவம் எனும் பொருளும் ஆதி சத்தியொடு புணரின் எத்தொழிலும் வல்லதாம்' என்று அருணந்திசிவனுர் அறிவிக்கிருர். இத்தகைய பாரசக்தியின் கருணையிருந்தால் ஊமன் கவிஞனுகிருன்; வறிஞன் குபேரனுகிருன்; மந்தன் புத்திமானுகிருன்.

இத்தகைய அருமையான தேவிமூர்த்தம் தென்னாட்டில் எங்குமே இல்லை. மங்கள சாந்தஸ்வரூபத்தோடு தேவியை வழிபட இந்த மூர்த்தமே ஏற்றது. இதனைத் தருமையாதீனம் ஸ்ரீலஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் அவர்கள் திருவுள்ளத்தெண்ணி, ஸ்ரீ தருமபுரீசுவரர் ஆலயப் பிராகாரத்து வாயு மூலையில், கண்ணையுங் கருத்தையுங் கவரும் வனப்பினதாகத் திருக்கோயிலை அமைத்திருக்கிருர்கள். தேவி கம்பீரத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கின்ருள். இத்தேவி ஆலயத்திற்கு நந்தனவூ தைமீ 13௳ (26—1—53) திங்கட்கிழமை பகல் 1-30க்குள் மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

தருமபுர ஆதீனம் ஸ்ரீ தருமபுரீசுவரசுவாமி ஆலயத்தில்:

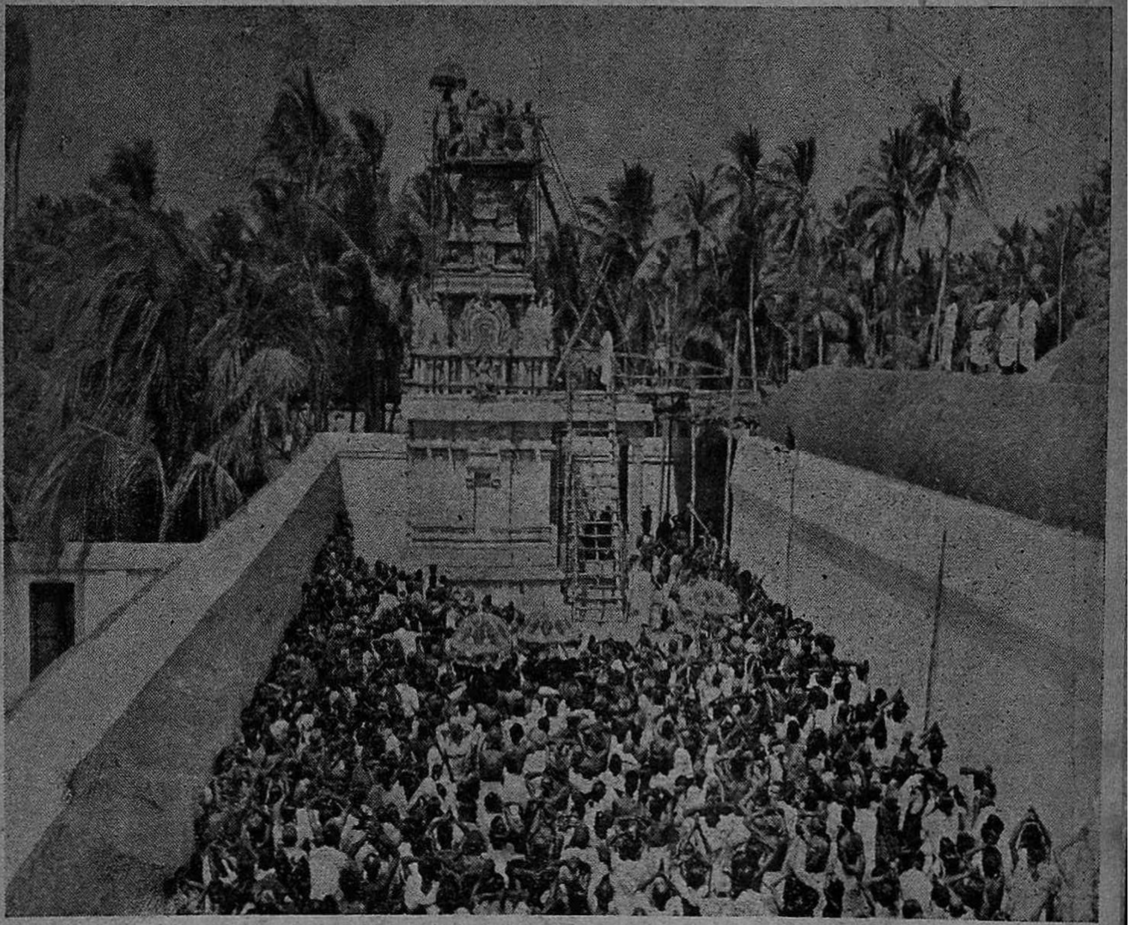

அஷ்டாதசபுஜ ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி துர்க்காதேவி நூதன ஆலய
மகாகும்பாபிஷேக தரிசனம்.

தருமபுர ஆதீனத்தில்:

மகாகும்பாபிஷேக யாகசாலை மண்டபம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் அவர்கள்
அன்பர்களுடன் மகாகும்பாபிஷேகதரிசனம் செய்துகொண்டு
மடாலயத்திற்கு எழுந்தருளி வருதல்.

மாயூரம் கடைமுழுக்கு ஸ்நானத்திற்கு:

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் அவர்கள் எழுந்தருளுகிறார்கள்.

வேலூர் தேவஸ்தானம் அநாதை விடுதியில்:

சென்னை மந்திரி, கனம் ஸ்ரீ M. A. மாணிக்கவேல் நாயக்கர் அவர்கள் விஜயம்.

திருக்கடவூர், ஸ்ரீ அமிர்தகடேஸ்வரசுவாமி தேவஸ்தானத்தேவாரவகுப்பு ஆண்டுவிழாவில்:

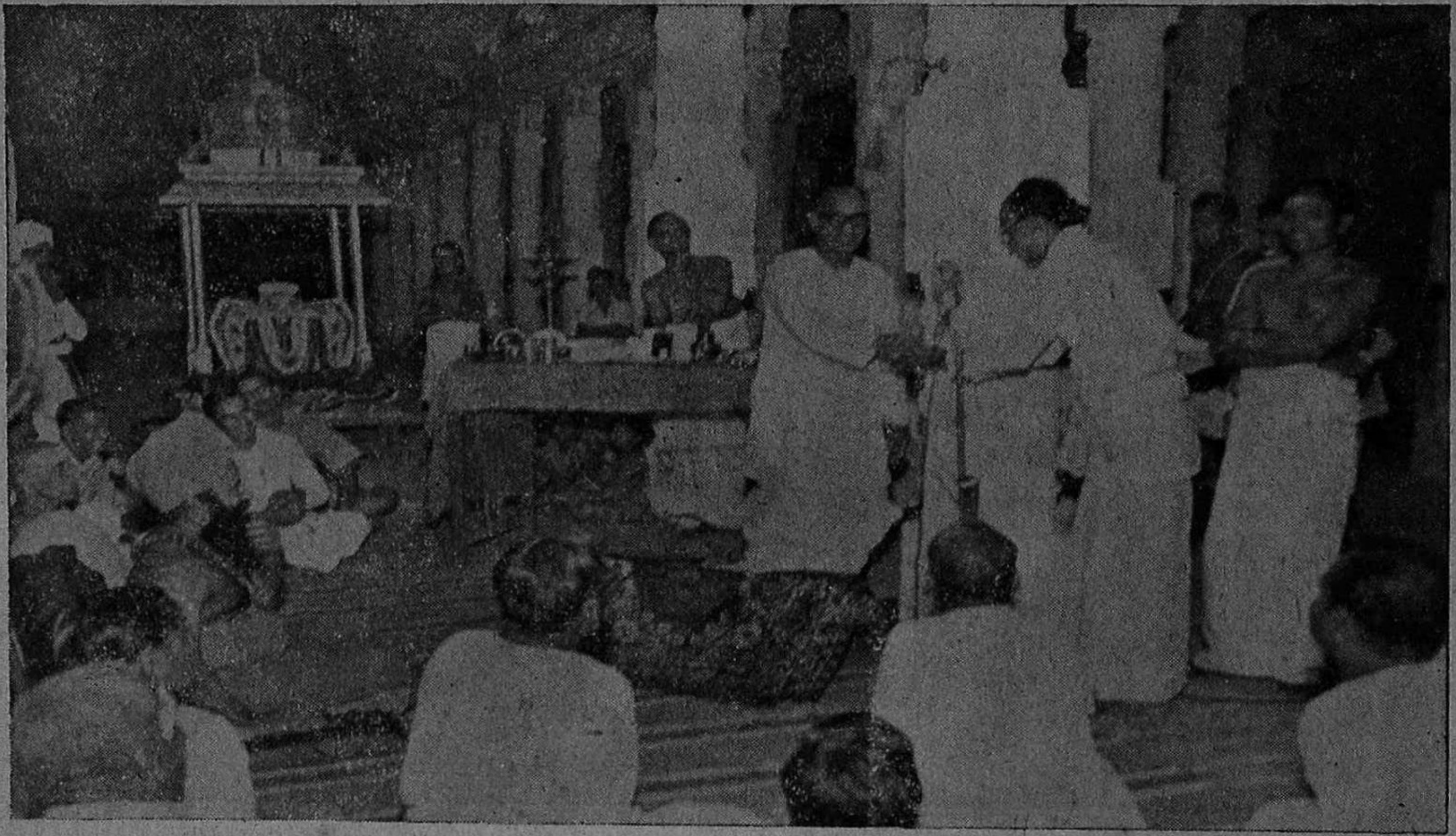

கனம், ஸ்ரீ M. A. மாணிக்கவேல் நாயக்கர் அவர்கள் தலைமைதாங்கிப் பரிசுவழங்குகிருர்கள்.

ஷை ஆண்டுவிழாவன்று நடைபெற்ற திருமுறை மாநாட்டில்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ மகாசந்நிதானமவர்கள் திருமுறை வழிபாடுசெய்தருளுகிறார்கள்.

வைத்தீஸ்வரன் கோயிலில்
அனாதைக் குழந்தைகள் விடுதி திறப்புவிழா.

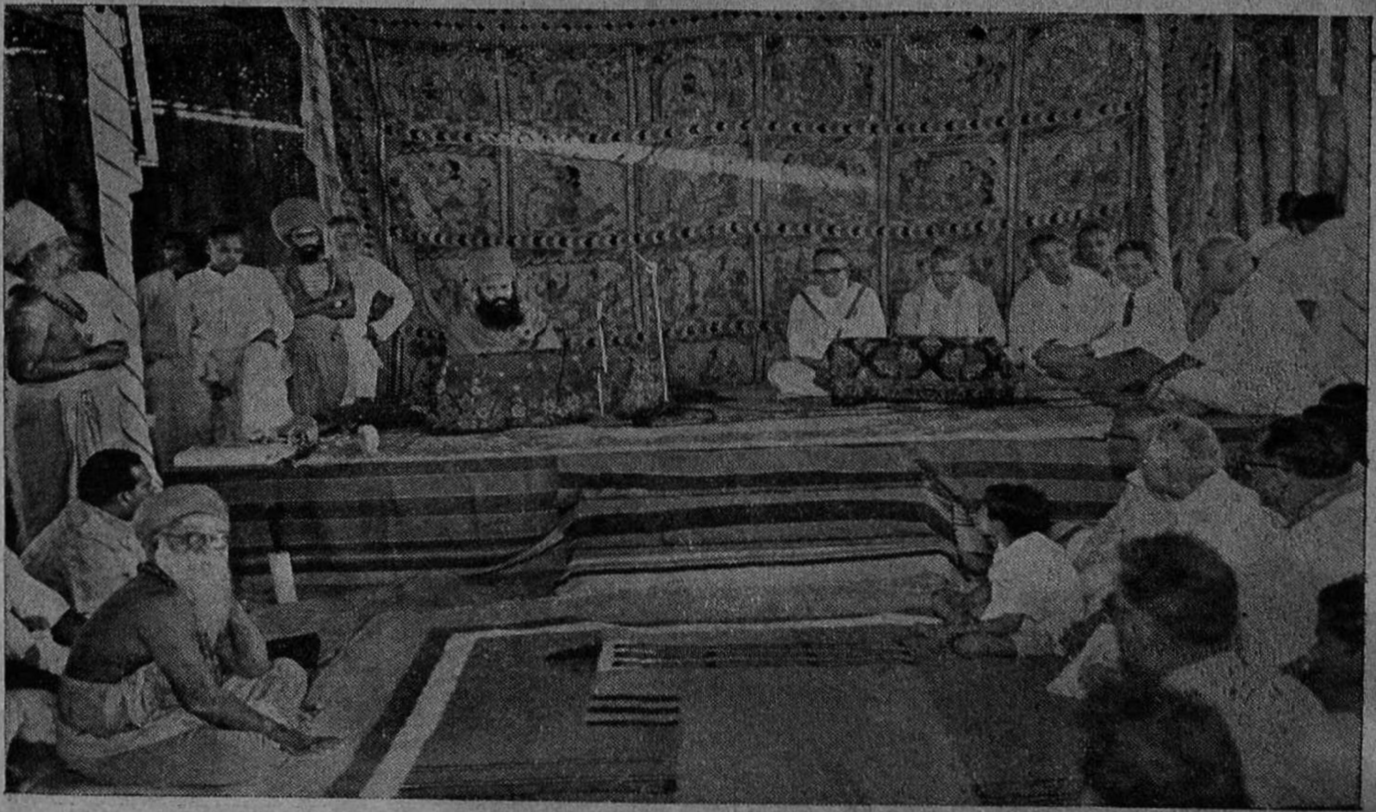

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் அவர்களும்
அமைச்சர் கனம் ஸ்ரீ. K. வேங்கடசாமி நாயுடு அவர்களும்.

வேலூர் தேவஸ்தான விடுதி அஸ்திவாரக்கல் நாட்டுவிழா,

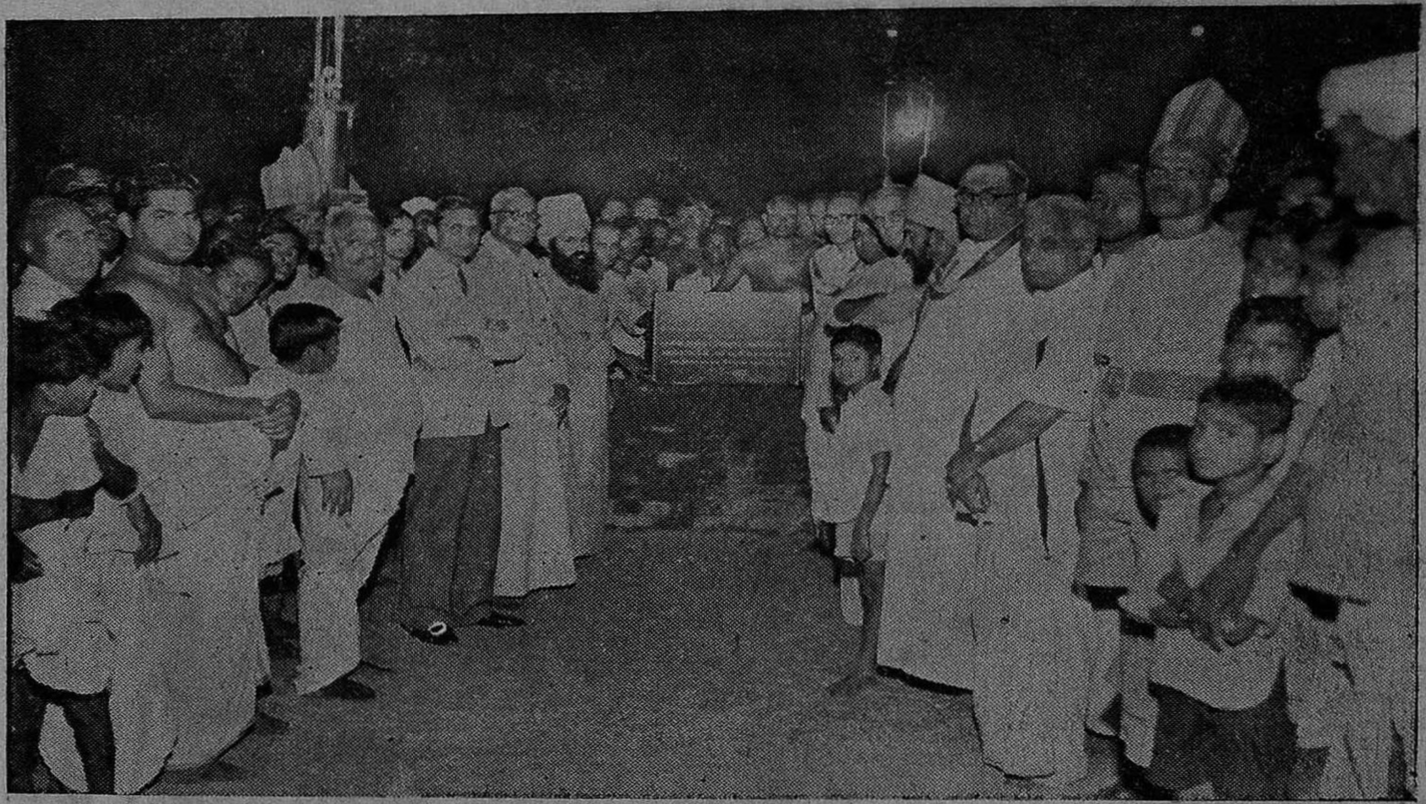

அமைச்சர் கனம் ஸ்ரீ K. வேங்கடசாமி நாயுடு அவர்கள் அஸ்திவாரக்கல் அமைத்தல்.